

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. június 21.
(OR. en)

10016/22

HYBRID 55	JAIEX 67
DISINFO 52	AUDIO 55
INST 221	DIGIT 118
AG 61	INF 95
PE 62	COSI 160
DATAPROTECT 185	CSDP/PSDC 341
JAI 847	COPS 255
CYBER 207	POLMIL 136
FREMP 122	PROCIV 76
RELEX 758	IPCR 64

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	A Tanács következtetései a hibrid hadjáratokra való koordinált uniós reagálásra vonatkozó keretről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a Tanács által 2022. június 21-én jóváhagyott, fent említett tanácsi következtetéseket.

A TANÁCS KÖVETKEZTETÉSEI

a hibrid hadjáratokra való koordinált uniós reagálásra vonatkozó keretről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

1. EMLÉKEZTET az Európai Tanács¹ és a Tanács² idevágó következtetéseire, MEGÁLLAPÍTJA, hogy az állami és nem állami szereplők egyre gyakrabban alkalmaznak hibrid taktikákat, ami egyre nagyobb fenyegetést jelent az EU, annak tagállamai és a partnerei³ biztonságára nézve. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy az ilyen taktikákat alkalmazó egyes szereplők számára a békeidő a leplezett rossz szándékú tevékenységek időszaka, amikor kevésbé nyílt formában folytathatják a konfliktust vagy készülhetnek fel arra. HANGSÚLYOZZA, hogy az állami szereplők és a nem állami szereplők információmanipulációt és más taktikákat is alkalmaznak annak érdekében, hogy beavatkozzanak a demokratikus folyamatokba, valamint hogy megtévezzék és félrevezessék a polgárokat. MEGÁLLAPÍTJA, hogy Oroszország Ukrajna elleni fegyveres agressziója azt mutatja, hogy jogi vagy humanitárius megfontolásoktól függetlenül készen áll a legmagasabb szintű katonai erő alkalmazására, hibrid taktikákkal, kibertámadásokkal, külföldi információmanipulációval és beavatkozással, gazdasági és az energiával kapcsolatos kényszerítéssel és agresszív nukleáris retorikával kombinálva, továbbá TISZTÁBAN VAN azzal a kapcsolódó kockázattal, hogy mindez potenciálisan továbbgyűrűző hatást vált ki az EU szomszédságában, ami sértheti az EU érdekeit;

¹ Mindenekelőtt az Európai Tanács 2021. októberi és decemberi, 2019. márciusi és júniusi, 2018. márciusi, júniusi, októberi és decemberi, valamint 2015. márciusi és júniusi következtetése.

² Mindenekelőtt a reziliencia megerősítéséről és a Covid19-világjárvány összefüggésében felmerülő hibrid fenyegetések, többek között a dezinformáció elleni küzdelemről szóló következtetések (ST 13626/20), a reziliencia megerősítésére és a hibrid fenyegetések elleni küzdelemre irányuló kiegészítő jellegű erőfeszítésekről szóló következtetések (ST 14972/19), a szabad és plurális médiarendszer megőrzéséről szóló következtetések (ST 13260/20), valamint az Európai Számvevőszék 09/2021. sz., „Az Uniót érintő dezinformáció: korlátozottan, de továbbra is árt” című különjelentéséről szóló következtetések (ST 10968/21).

³ A stratégiai iránytű partnerségekről szóló fejezetével összhangban.

2. ÚJÓLAG HANGSÚLYOZZA, hogy a jelenlegi geopolitikai változásokkal szemben Uniónk ereje az egységben, a szolidaritásban és az elszántságban rejlik azáltal, hogy erősíti az EU stratégiai autonómiáját és azon képességét, hogy a partnereivel együttműködve megvédje az értékeit és az érdekeit, valamint hogy gyorsan végrehajtja a stratégiai iránytűt, többek között a hibrid fenyegetések és hadjáratok elleni küzdelem érdekében. HANGSÚLYOZZA, hogy a biztonság és a védelem területén erősebb és szélesebb körű képességekkel rendelkező EU kedvező módon fog hozzájárulni a globális és a transzatlanti biztonsághoz, valamint kiegészíti a NATO-t, amely továbbra is a kollektív védelem alapját képezi tagjai számára. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI az EU azon szándékát, hogy még erőteljesebben támogassa a szabályokon alapuló nemzetközi világrendet, amelynek középpontjában az Egyesült Nemzetek Szervezete áll;

3. EMLÉKEZTET arra, hogy a Tanács által 2022. március 21-én jóváhagyott és az Európai Tanács által 2022. március 24–25-én elfogadott stratégiai iránytű hangsúlyozza egyrészt azt, hogy 2022-ben ki kell dolgozni egy uniós hibrid eszköztárat, amely összefogja a már meglévő és a lehetséges új eszközöket, és keretet biztosít az EU-t és tagállamait érintő hibrid hadjáratokra való koordinált uniós reagáláshoz, ideértve például a megelőző, az együttműködési, a stabilitási, a korlátozó és a helyreállítási intézkedéseket, valamint a szolidaritás és a kölcsönös segítségnyújtás megerősítését, másrészt pedig azt, hogy 2022-ben ki kell dolgozni a külföldi információmanipuláció és beavatkozás kezelésére szolgáló eszköztárat, amely megerősíti a fenyegetések felderítését, elemzését és az azokra való reagálást célzó képességünket, többek között azáltal, hogy költségeket idéznek elő az elkövetőknél. HANGSÚLYOZZA, hogy a hibrid hadjáratokat már a korai szakaszban fel fogjuk deríteni, és az ellenük való küzdelemhez valamennyi szükséges uniós politikát és eszközt be fogjuk vetni. Ezért e széles körű uniós hibrid eszköztár kidolgozása érdekében BEVEZETI az EU-t, a tagállamokat és a partnereket érintő hibrid fenyegetésekre és hadjáratokra való koordinált uniós reagálásra vonatkozó keretet, és HANGSÚLYOZZA, hogy ezt a keretet kell használni az információk területén történő külföldi információmanipuláció és beavatkozás kezelésére is;

4. MEGÁLLAPÍTJA, hogy noha a hibrid fenyegetések és hadjáratok fogalmának meghatározása eltérő lehet, azoknak kellően rugalmasnak kell maradniuk ahhoz, hogy lehetővé tegyék a fenyegetés változó jellegének megfelelő válaszingtezkedések meghozatalát. E keret céljára és hatékony alkalmazásának lehetővé tétele érdekében NYUGTÁZZA a „hibrid fenyegetés” és a „hibrid fenyegetési hadjárat” (a továbbiakban: hibrid hadjárat) fogalmának meghatározását, amelyet a Bizottság és a hibrid fenyegetések elleni küzdelem európai kiválósági központja dolgozott ki „The Landscape of Hybrid Threats: A Conceptual Model” (*A hibridfenyegetettségi helyzet: egy konceptuális modell*) című helyzetjelentésben⁴. HANGSÚLYOZZA, hogy a hibrid kockázatokkal kapcsolatos felmérés kulcsszerepet játszik a hibrid fenyegetések és hadjáratok közös értelmezésének és elemzésének kidolgozásában, továbbá a nemzeti és páneurópai struktúrákat és hálózatokat, valamint a szomszédos régiókban található uniós partnereket potenciálisan érintő sebezhetőségek azonosításában;

5. KIEMELI annak fontosságát, hogy az EU-t és a tagállamait célzó hibrid támadások esetén erős, összehangolt válasz szülessen, amely kifejezi az EU szolidaritását, és HANGSÚLYOZZA, hogy az uniós hibrid eszköztárnak és ennek a keretnek adott esetben hozzá kell járulniuk a hibrid támadásokra való reagáláshoz. HANGSÚLYOZZA a meglévő uniós válságkezelési mechanizmusok – többek között a Tanács politikai szintű integrált válságelhárítási mechanizmusa (IPCR) – jelentőségét a súlyos, összetett válságokra adott koordinált fellépés támogatásában;

6. HANGSÚLYOZZA, hogy mivel a hibrid taktikákat alkalmazó szereplők egyre inkább elmossák a belső és a külső fenyegetések közötti különbséget, a hibrid fenyegetésekre és hadjáratokra adott átfogó reagáláshoz igénybe kell venni a biztonsági unióra vonatkozó, a 2020–2025-ös időszakra szóló uniós stratégiában meghatározott valamennyi releváns belső és külső uniós szakpolitikát és eszközt, és annak magában kell foglalnia valamennyi releváns polgári és katonai eszközt és intézkedést. HANGSÚLYOZZA, hogy egyre nagyobb szükség van a hibrid fenyegetések és tevékenységek megelőzésére, felderítésére, enyhítésére és az azokra való reagálásra, és hogy az EU-nak és tagállamainak képesnek kell lenniük arra, hogy a lehető legkorábbi szakaszban enyhítsék és megszüntessék a hibrid hadjáratok hatását és megakadályozzák, hogy az teljes körű válsággá váljon, felhasználva ehhez az EU és tagállamai kapacitásainak és eszközeinek teljes skáláját, különösen pedig azokat az intézkedéseket, amelyek célja az EU és tagállamai azon képességének megerősítése, hogy építsék a rezilienciájukat, az elkövetőket megfosszák a hibrid hadjáratokból származó előnyöktől és növeljék azok költségeit.

⁴ Giannopoulos, G., Smith, H., Theocharidou, M.: The Landscape of Hybrid Threats: A conceptual model. Európai Bizottság, Ispra, 2020, PUBSY-szám: 117280.

HANGSÚLYOZZA, hogy a harmadik országokban folytatott hibrid kampányok az EU biztonságára, értékeire és érdekeire is hatással lehetnek, ezért fontos, hogy az EU és tagállamai – adott esetben e keret felhasználásával – reagálni tudjanak a partnerországok segítségnyújtás iránti megkereséseire. KIEMELI, hogy a hibrid hadjáratokra való koordinált uniós reagálás valószínű következményeinek egyértelmű jelzése befolyással van a potenciális agresszorok viselkedésére, és megakadályozhatja őket a céljaik elérésében, erősítve ezáltal az EU és tagállamai biztonságát. HANGSÚLYOZZA, hogy az EU-nak és tagállamainak – az illetékes tanácsi szervek munkája alapján – megfelelő pozíciót kell kialakítaniuk ezen a területen;

7. HANGSÚLYOZZA, hogy amennyiben egy vagy több olyan incidenst tárnak fel, amelyek hibrid hadjárat részét képezhetik, vagy a Bizottság vagy a főképviselő ilyenről tájékoztatja a tagállamokat, a tagállamok kérhetik, hogy az illetékes tanácsi szerv vizsgálja meg a kérdést. HANGSÚLYOZZA, hogy a hibrid hadjáratokra – többek között a külföldi információmanipulációra és beavatkozásra – való koordinált uniós reagálást gyors és hatékony döntéshozatali folyamat keretében, eseti alapon kell meghatározni és jóváhagyni; HANGSÚLYOZZA, hogy ilyen esetekben a Tanácsnak gyorsan kézhez kell kapnia a Bizottság és a főképviselő által közösen kidolgozott javaslatokat, és adott esetben gyors döntéseket kell hoznia azok végrehajtásáról, igénybe véve azt a támogatást, amelyet a reziliencia megerősítésével és a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépéssel foglalkozó horizontális munkacsoport tud nyújtani a Coreper részére, illetve aktiválása esetén az uniós politikai szintű integrált válságelhárítási mechanizmushoz. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB) tanácskozást folytathat az e kereten belül hozott, a megbízatásának keretébe tartozó intézkedésekről;

8. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés elsődlegesen a tagállamok felelőssége, és KIEMELI, hogy a hibrid hadjáratokra való koordinált uniós reagálásra vonatkozó döntéseket a következő alapelveknek kell vezérelniük:

- az intézkedéseknek a demokratikus értékeknek, folyamatoknak és intézményeknek, valamint az EU, az uniós tagállamok és polgáraik integritásának és biztonságának, valamint stratégiai érdekeinek a védelmét kell szolgálniuk, ideértve partnereink biztonságának védelmét is a szomszédságunkban és azon túl;
- tiszteletben kell tartaniuk a nemzetközi jogot, védeniük kell az alapvető jogokat és szabadságokat, valamint támogatniuk kell a nemzetközi békét és biztonságot;

- biztosítaniuk kell az Unió célkitűzéseinek megvalósítását, különös tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésben (EUSZ) meghatározott közös kül- és biztonságpolitikai (KKBP) célkitűzésekre és az Európai Unió működéséről szóló szerződésben (EUMSZ) meghatározott célkitűzésekre, valamint biztosítaniuk kell az ezek eléréséhez szükséges eljárások végrehajtását;
- minden egyes esetben arányosnak kell lenniük a hibrid hadjárat hatókörével, léptékével, időtartamával, intenzitásával, összetettségével, kifinomultságával és hatásával;
- a tagállamok által közösen kialakított helyzetismereten kell alapulniuk és az adott helyzet támasztotta igényekhez kell igazodniuk;
- figyelembe kell venniük az uniós reagálás által érintett állammal fennálló uniós kapcsolatok tágabb összefüggéseit;

9. FELKÉRI a főképviselőt, hogy – az egységes információelemzési kapacitáson (SIAC), különösen a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoporton keresztül – az Uniót és tagállamait érintő hibrid fenyegetésekről továbbra is készítsen átfogó értékeléseket, így például a hibrid tendenciákról szóló éves jelentéseket, elsősorban a tagállamok hozzájárulásai alapján, továbbá FELHÍVJA a tagállamokat és az érintett intézményeket, hogy nagyobb mértékben vegyenek részt és működjenek közre e jelentések elkészítésében;

10. Arra ÖSZTÖNZI az Uniót és tagállamait, hogy tegyenek további lépéseket egy olyan hatékony monitoringmechanizmus kialakítása érdekében, amely kiterjed a különböző hibrid területekre és az egyes tagállamokban zajló hibrid tevékenységek sokféleségére, új technológiákat – többek között mesterséges intelligenciát – alkalmazva és mozgósítva a szükséges hálózatokat; NYUGTÁZZA e tekintetben a főképviselő arra irányuló javaslatát, hogy jöjjön létre megfelelő mechanizmus a külföldi információmanipuláció és beavatkozás eseteire vonatkozó adatok szisztematikus gyűjtésére, amelyet egy külön e célra létrehozott adattár támogatna. RÁMUTAT arra, hogy a KBVP-missziók és -műveletek fontos szerepet töltenek be az uniós helyzetismeret javításában a hibrid fenyegetések – megbízatásukkal összhangban történő – figyelemmel kísérése révén;

11. Arra ÖSZTÖNZI az Uniót és a tagállamokat, hogy gyűjtsék össze és dekódolják a releváns korai jeleket, cseréljenek egymással információkat, és folyamatosan mérjék fel a köztük lévő lehetséges összefüggéseket a fenyegetés jellegének gyors megállapítása érdekében; NYOMATÉKOSÍTJA, hogy a tagállamoknak és az érintett uniós intézményeknek, szervezeteknek és hivataloknak erőteljesebben hozzá kell járulniuk a közös helyzetismeret kialakításához azáltal, hogy megosztják a releváns információkat a SIAC-on keresztül, amely a tagállamok polgári és katonai hírszerző és biztonsági szolgálataitól származó stratégiai hírszerzési hozzájárulások tekintetében az egyedüli kapcsolattartó pont, valamint a riasztási rendszeren keresztül, illetve azáltal, hogy megosztják a releváns aktualizált helyzetjelentéseket, továbbá hogy az illetékes tanácsi munkacsoporton belüli figyelemfelkeltő tevékenységek részeként ismertetik nemzeti értékeléseiket; HANGSÚLYOZZA, hogy a SIAC, különösen a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós információs és elemzőcsoport – amennyiben rendelkezik a megfelelő erőforrásokkal – központi szerepet fog játszani a döntéshozatali folyamatban azáltal, hogy stratégiai előrelátással és átfogó helyzetismerettel járul ahhoz hozzá, különösen a hibrid hadjárat eredetének és jellemzőinek azonosítása céljából; és MEGÁLLAPÍTJA, hogy ezt a munkát adott esetben és a Tanács kérésére más érintett uniós intézmények, szervezetek és hivatalok, valamint KBVP-missziók és -műveletek is kiegészíthetik;

12. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy emelni kell az EU hibrid fenyegetésekkel és hadjáratokkal szembeni rezilienciájának általános szintjét a társadalom egészére kiterjedő és összkormányzati megközelítés alapján, az Unió egész területén magas szintű kiberbiztonságot biztosító intézkedésekről szóló irányelv (NIS 2 irányelv) és a kritikus fontosságú szervezetek rezilienciájáról szóló irányelv (CER-irányelv) elfogadása révén, valamint a politikai reklám átláthatóságáról és targetálásáról szóló javasolt rendeletnek, a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabálynak, a kényszerítő intézkedések elleni javasolt eszköznek, a dezinformáció visszaszorítását célzó, felülvizsgált gyakorlati kódexnek és a közvetlen külföldi befektetésekre vonatkozó átvilágítási mechanizmus végrehajtásának a fényében, továbbá FELKÉRI a tagállamokat, hogy a Bizottság támogatásával a lehető legjobban használják ki a választási rezilienciára irányuló közös operatív mechanizmust. ÖSZTÖNZI a Bizottságot, hogy vegye igénybe az új eszközöket, többek között a Kritikus Technológiák Uniós Megfigyelőközpontját annak érdekében, hogy azonosítsa azokat a függőségeket és sebezhetőségeket, amelyeket a hibrid hadjáratok keretében ki tudnak használni. FELKÉRI a Bizottságot és a főképviselőt, hogy 2022 végéig az uniós hibrid eszköztár kidolgozásának részeként határozzanak meg operatív javaslatokat a hibrid fenyegetésekkel szembeni társadalmi és gazdasági reziliencia megerősítésére, adott esetben a hibrid reziliencia ágazatonkénti uniós alapértékei, a hibrid kockázatokkal kapcsolatos felmérés és a rezilienciáról szóló kiemelt uniós jelentés alapján;

13. HANGSÚLYOZZA, hogy azoknak az intézkedéseknek kell elsőbbséget élvezniük, amelyek célja egy adott észlelt hibrid hadjárat hatásának az enyhítése és megszüntetése, valamint továbbterjedésének és eskalációjának a megelőzése, az elkövető további lépésektől való eltántorítása, továbbá a célba vett tagállam vagy uniós intézmény, szerv vagy hivatal gyors helyreállításának az elősegítése. ÖSZTÖNZI a Bizottságot és a főképviselőt, hogy ennek során – saját szabályaiknak és irányításuknak megfelelően – mozgósítsák a külső és belső politikák keretében rendelkezésre álló valamennyi uniós eszközt;

14. HANGSÚLYOZZA, hogy amennyiben egy hibrid hadjárat elkövetője nagyfokú bizonyossággal azonosítható, a nemzetközi joggal összhangban aszimmetrikus és arányos intézkedések hozhatók – ideértve a diplomáciai, politikai, katonai, gazdasági vagy stratégiai kommunikáció formáit is – a hibrid hadjárat megelőzése vagy az arra való reagálás érdekében, többek között olyan rossz szándékú tevékenységek esetében is, amelyek nem minősülnek a nemzetközi jogot sértő cselekménynek, de barátságtalan cselekményeknek tekintendők; KIJELENTI, hogy a kül-, a biztonság- és a védelempolitika keretében hozott intézkedések – többek között szükség esetén a korlátozó intézkedések is – megfelelő intézkedések e keret szempontjából, és azoknak javítaniuk kell a megelőzést, ösztönözniük kell az együttműködést, elő kell segíteniük az azonnali és hosszú távú fenyegetések mérséklését, és hosszú távon befolyásolniuk kell a potenciális agresszorok magatartását; FELKÉRI a Bizottságot és a főképviselőt, hogy dolgozzák ki, milyen jól körülhatárolt intézkedések hozhatók a külföldi információmanipulációt és beavatkozást folytató szereplőkkel szemben, amikor erre az EU közrendjének és közbiztonságának védelme céljából szükség van; valamint EMLÉKEZTET ARRRA, hogy a tagállamok javaslatot tehetnek a hibrid tevékenységek koordinált attribúciójára, elismerve, hogy az attribúció a nemzetek szuverén előjoga;

15. MEGJEGYZI, hogy a kül-, biztonság- és védelempolitika területe alá tartozó intézkedések lehetnek többek között megelőző intézkedések, köztük kapacitásépítési és bizalomépítő intézkedések, gyakorlatok és képzések, amelyekre többek között KBVP-missziók és -műveletek keretében kerül sor; együttműködési intézkedések, beleértve a partnerországokkal és -szervezetekkel folytatott párbeszédet, együttműködést, koordinációt, képzést, valamint a bevált gyakorlatok velük való megosztását; stabilitásépítő intézkedések, beleértve a társadalmi diplomáciát és az érintett állami szereplővel folytatott diplomáciai együttműködést, adott esetben az érintett nemzetközi szervezetekkel és a hasonlóan gondolkodó partnerekkel, illetve országokkal koordinálva; korlátozó intézkedések (szankciók), többek között az adott hibrid hadjáratért felelősökkel szemben, a Szerződések vonatkozó rendelkezéseivel összhangban; támogató intézkedések kérésre azon tagállamok számára, amelyek úgy döntenek, hogy a nemzetközi joggal összhangban gyakorolják az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikkében elismert, az egyéni vagy kollektív önvédelemhez való természetes jogukat.

MEGJEGYZI, hogy ezek az intézkedések magukban foglalják az Európai Unióról szóló szerződésből eredő kötelezettségeket, például az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikkének (7) bekezdésére való hivatkozásra reagálva nyújtott támogatást, amely bekezdés úgy rendelkezik, hogy a tagállamok valamelyikének területe elleni fegyveres támadás esetén a többi tagállam – az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikkével összhangban – köteles minden rendelkezésére álló segítséget és támogatást megadni ennek az államnak. Ez nem érinti az egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét. Az e területen vállalt kötelezettségeknek és együttműködésnek összhangban kell lenniük az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének keretein belül tett kötelezettségvállalásokkal, amely szervezet az abban részes államok számára továbbra is a kollektív védelem alapját képezi, és annak végrehajtási fóruma marad;

16. HANGSÚLYOZZA, hogy a katonai erő alkalmazása egyes állami szereplők hibrid taktikáinak szerves részét képezheti, és MEGÁLLAPÍTJA, hogy e szereplők készek a fegyveres agresszióval kombinálva, illetve annak előkészítéseként vagy helyettesítéseként hibrid taktikákat alkalmazni. KIEMELI, hogy a stratégiai irányítással összhangban folytatni kell az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikkének (7) bekezdése szerinti kölcsönös segítségnyújtáshoz és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 222. cikke szerinti szolidaritáshoz való hozzájárulásunkat, mindenekelőtt gyakran megrendezésre kerülő gyakorlatok révén, annak érdekében, hogy megelőzzük az ilyen cselekményeket, felkészüljünk azokra, és fellépjünk ellenük;

17. HANGSÚLYOZZA, hogy az attribúció a meghatározása szerint azt a gyakorlatot jelenti, amelynek során egy adott rossz szándékú hibrid tevékenységgel kapcsolatos felelősséget egy konkrét szereplőnek tulajdonítanak; ELISMERI, hogy az attribúció hozzájárulhat a nagyobb reziliencia megteremtéséhez azáltal, hogy felkészíti a nyilvánosságot a fenyegetésre és tájékoztatással szolgál számára arról, továbbá segítheti az esetleges további intézkedések támogatását is; EMLÉKEZTET ARRÁ, hogy továbbra is – minden hírszerzési forrás figyelembevételével, eseti alapon meghozandó – szuverén politikai döntés annak megítélése, hogy az elkövetést valamely állami vagy nem állami szereplőnek tulajdonítják-e; KIEMELI, hogy a tagállamok különböző módszereket és eljárásokat alkalmazhatnak a rossz szándékú hibrid tevékenységek attribúciójára vonatkozóan, és HANGSÚLYOZZA, hogy a SIAC kulcsfontosságú szerepet tölt be a tagállamok e téren való támogatásában;

18. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a hibrid hadjáratokat gyakran úgy tervezik meg, hogy eredetüket homály fedje, és akadályozzák a döntéshozatali folyamatokat. Ezzel kapcsolatban KIEMELI, hogy a hibrid hadjáratokra való koordinált uniós reagálás részét képező intézkedések közül nem mindegyik teszi szükségessé, hogy a felelősséget valamely állami vagy nem állami szereplőnek tulajdonítsák, és a kereten belüli intézkedések az adott konkrét esetben megállapítható bizonyosság mértékéhez igazíthatók; HANGSÚLYOZZA, hogy amennyiben nem lehetséges a koordinált attribúció, vagy ha a nyilvánosság előtti attribúció nem szolgálja az EU és tagállamai legfőbb érdekeit, az EU-val, illetve annak tagállamaival vagy partnereivel szembeni hibrid hadjáratra reagáló, az e keretnek megfelelően és a nemzetközi joggal összhangban – eseti alapon, a szükséges jóváhagyást követően – hozott, megfelelően kalibrált aszimmetrikus intézkedések is előírhatóak;

19. MEGÁLLAPÍTJA, hogy a rossz szándékú kibertevékenységek gyakran kulcseleme a hibrid hadjáratoknak, továbbá hogy az uniós kiberbiztonsági helyzet folyamatos fejlesztése fontos lépése a megelőzésnek, az eltántorításnak, az elrettentésnek és a reagálásnak a – például a hibrid hadjáratok részét képező – rossz szándékú kibertevékenységek tekintetében. HANGSÚLYOZZA, hogy az uniós kiberdiplomáciai eszköztár révén az EU fellép a kiberbiztonsági fenyegetésekkel szemben, és az eszköztár – a saját szabályaival és eljárásaival összhangban – hozzájárulhat a hibrid hadjáratokra való uniós reagáláshoz; NYOMATÉKOSÍTJA, hogy az érintett tanácsi szerveknek, a főképviselőnek és a Bizottságnak ösztönözniük kell szükség szerint az együttműködést és a szinergiákat az e keret alapján meghatározott intézkedések és fellépések végrehajtása során, különösen a hibrid eszköztár, valamint a külföldi információmanipulációra és beavatkozásra vonatkozó eszköztár révén, illetve az uniós kiberdiplomáciai eszköztár keretében;

20. HANGSÚLYOZZA, hogy e keret végrehajtása során adott esetben együtt kell működni és koordinált válaszingykedéseket kell hozni a hasonlóan gondolkodó partnerekkel. KIEMELI, hogy továbbra is fontos együttműködni az érintett nemzetközi szervezetekkel, például a NATO-val, valamint a hasonlóan gondolkodó partnerekkel és országokkal – többek között az ENSZ-szel és a G7-csoporttal –, illetve a civil társadalommal és a magánszektorral a hibrid fenyegetések elleni küzdelem keretében, valamint annak érdekében, hogy az EU vezető szerepet kapjon a hibrid fenyegetések – köztük a külföldi információmanipuláció és beavatkozás – elleni küzdelemre vonatkozó nemzetközi normák kidolgozásában.

HANGSÚLYOZZA mindenekelőtt azt, hogy szinergiákat kell kialakítani a NATO-val és fel kell tárni annak további módját, hogy miként lehetne együttműködni a szervezettel a hibrid fenyegetésekkel szembeni küzdelem terén, többek között az EU és a NATO által szervezett párhuzamos és koordinált gyakorlatokra építve, amelyek célja, hogy felkészüljünk az összetett hibrid támadások elleni fellépésre, figyelembe véve a jelenleg megfigyelhető, változó geopolitikai és technológiai tendenciákat, továbbá teljes mértékben tiszteletben tartva az átláthatóság, a viszonyosság és az inkluzivitás elvét, valamint a két szervezet döntéshozatali autonómiáját és eljárásait;

21. HANGSÚLYOZZA, hogy a stratégiai iránytű által adott iránymutatásnak megfelelően 2022-ben tovább kell fejleszteni mind az uniós hibrid eszköztárat, mind a külföldi információmanipulációra és beavatkozásra vonatkozó eszköztárat. FELKÉRI a főképviselőt és a Bizottságot, hogy a már elvégzett feltérképezés⁵ rendszeres aktualizálása alapján továbbra is azonosítsák azokat az intézkedéseket, amelyeket e kereten belül végre kell hajtani, és 2022 vége előtt terjesszenek elő javaslatokat a hibrid fenyegetésekkel foglalkozó uniós gyorsreagálású csoportok létrehozására vonatkozóan annak érdekében, hogy azokat a Tanács jóváhagyja. FELKÉRI a Bizottságot és a főképviselőt, hogy zárják le a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépés uniós operatív protokolljának („EU Playbook”) felülvizsgálatát, és 2022 végéig nyújtsák be annak felülvizsgált változatát. FELSZÓLÍTTA a tagállamokat, a Bizottságot és a főképviselőt, hogy teljes mértékben biztosítsák a keret érvényesülését, és ehhez dolgozzanak ki végrehajtási iránymutatásokat, valamint meglévő és új gyakorlatok révén teszteljék annak eljárásait, beleértve az EUMSZ 222. cikkének és/vagy az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének aktiválásával kapcsolatos gyakorlatokat is. A Tanács 2023 vége előtt ÁT FOGJA TEKINTENI e következtetések végrehajtásának eredményeit, és szükség esetén felülvizsgálja a keretet, hogy azt a változó fenyegetettségi helyzethez igazítsa.

⁵ KÖZÖS SZOLGÁLATI MUNKADOKUMENTUM, A reziliencia fokozásához és a hibrid fenyegetésekkel szembeni fellépéshez kapcsolódó intézkedések feltérképezése, SWD(2020) 152 final.